

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

Počet výtisků: 2

Výtisk č.: 1

Počet listů: 2 (oboustranně)

Doporučeně

Sdělení
k věci žádosti o poskytnutí informace

Ředitel odboru správního Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky, správní orgán prvního stupně příslušný ve smyslu ustanovení § 4 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, a podle vnitřního předpisu, nařízení generálního ředitele Vězeňské služby České republiky, k řízení a k rozhodování v záležitostech žádostí doručených povinnému subjektu definovaném v ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („povinný subjekt“), po posouzení žádosti o poskytnutí informace doručené povinnému subjektu [redacted] („žadatel“), a obsahující výslovný požadavek na sdělení „*jaká je cena standardní čtvrtetční hromadné eskorty z Věznice Mírov do Vázební věznice Ostrava?*“, sděluje následující:

I.

Ředitel odboru správního Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky, správní orgán prvního stupně příslušný ve smyslu ustanovení § 4 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, a podle nařízení generálního ředitele Vězeňské služby České republiky, k řízení a k rozhodování ve věci žádostí doručených povinnému subjektu po posouzení merita podání, které sice nebylo nadepsáno jako „*Žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů*“ („zákon o svobodném přístupu k informacím“), s přihlédnutím k právní úpravě ustanovení § 37 zákona č. 500/2004 Sb., dospěl k závěru, že z obsahu podání je nepochybné, že žadatel se domáhá informací v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím.

Vězeňská služba České republiky (Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky), k požadavku na informace, týkající se „*ceny čtvrtetční hromadné eskorty, a to z Věznice Mírov do Vázební věznice Ostrava*“, dále konstatuje, že při posuzování charakteru a obsahu žádosti věci bylo nutno vycházet z článku 17 Listiny základních práv a svobod („Listina“), podle něhož svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, přičemž právo vyhledávat a šířit

informace lze omezit zákonem, půjde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, pro veřejnou bezpečnost, jde-li o ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Shodně dle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech má každý právo na svobodu projevu, leč i zde právo s sebou nese zvláštní povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat omezením. Omezení mohou být stanovena zákonem a musí být nutná k respektování práv nebo pověstí jiných, k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku, veřejného zdraví či morálky.

Též Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod v čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu, ale výkon těchto svobod může podléhat omezením a sankcím, co stanoví zákon a jsou nezbytné v zájmu „*národní bezpečnosti, územní celistvosti, veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví, morálky, pověsti nebo ochrany práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci*“.

K žádosti Vězeňská služba České republiky *a priori* žadateli sděluje, že povinnost poskytovat informace vychází z právní úpravy podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, v němž se stanoví, že vyjmenované povinné subjekty mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Nicméně platí, jak nejednou zdůraznily Nejvyšší správní soud a Ústavní soud, právo na informace není bezbřehé a ani absolutní, ale nutně naráží na určitá omezení a limity. Konkrétně např. podle Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 25. 6. 2008, čj. 5 As 53/2007-85) „*svoboda projevu, jakož i právo na informace, nejsou bezbřehé a jsou nutně omezeny chráněnými zájmy dle čl. 17 odst. 4 Listiny, ostatními ústavně zaručenými právy a svobodami (čl. 10 Listiny), jakož i dalšími pravidly pro možná omezení práva na informace dle čl. 17 odst. 5 Listiny*“.

II.

Na úvod následného sdělení k právní věci žádosti o poskytnutí informace má ředitel odboru správního Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky, správní orgán prvního stupně příslušný k řízení a k rozhodování ve věci žádostí doručených povinnému subjektu za účelné rovněž předeslat, že na základě ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů, eskortní činnost náleží mezi hlavní úkoly Vězeňské služby České republiky. A jako takovou se rozumí povinnost střežit, předvádět, a eskortovat osoby ve výkonu vazby, ve výkonu zabezpečovací detence a ve výkonu trestu odnětí svobody a eskortovat tyto osoby do výkonu ústavní nebo ochranné výchovy, ústavního ochranného léčení nebo zabezpečovací detence, bezprostředně po ukončení výkonu vazby, zabezpečovací detence nebo trestu odnětí svobody.

Jak dále vyplývá z pravidelně zveřejňovaného hodnocení činnosti Vězeňské služby České republiky, vlastní eskortování vězněných osob je z dlouhodobého hlediska nutné považovat za jednu z nejrizikovějších činností v oblasti výkonu služby vězeňské stráže.

Eskortní činnost se podílí též na nákladech na vězněnou osobu, které např. v roce 2017, kdy průměrný denní stav uvězněných osob dosáhl počtu 22 620 osob, tak průměrný denní výdaj za Vězeňskou službu České republiky na jednoho vězně činil 1 187 Kč. V této sumě jsou zahrnuty rovněž „*eskortní náklady*“.

Avšak, pokavad jde o požadavek na vypočtení a sdělení „*ceny standardní čtvrtěční hromadné eskorty z Věznice Mírov do Vázební věznice Ostrava*?“ , nelze podrobnou, detailní odpověď

zpracovat a žadateli předložit. Náklady jsou ovlivněny řadou proměnných faktorů, z nichž lze jmenovat typ a velikost eskortního vozidla, reálnou dojezdovou vzdálenost, počet příslušníků Vězeňské služby České republiky a rovněž způsob a taktika samotného provedení eskorty včetně využití doprovodných vozidel.

III.

Povinný subjekt na závěr považuje za relevantní i připojit, že zákonodárcem provedená právní úprava v ustanovení § 23a odst. 13 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění zákona č. 157/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, stanoví, že „(13) *Vězeňská služba neposkytuje podle zvláštního právního předpisu⁹⁾ údaje vedené pro účely evidence podle odstavce 1, informace, které souvisí s ochranou a obranou objektů, ve kterých je vykonávána zabezpečovací detence, vazba a trest odnětí svobody, o vozidlech užívaných k přepravě vězněných osob a o způsobu a rozsahu ochrany a střežení osob*“. V poznámce pod čarou č. 9 je odkaz na zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Jinak vyjádřeno, z působnosti obecné právní úpravy, jak je provedena zákonem o svobodném přístupu k informacím, jsou údaje vedené pro účely evidenci osob ve výkonu vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky, vyloučeny. Shodně je tak vyjádřeno i v odůvodnění novely zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky. V ní se akcentuje: „*V zákoně se (§ 23a odst. 13) vymezuje okruh informací, které Vězeňská služba na žádost podanou podle zákona o svobodném přístupu k informacím nebude poskytovat*“ (viz Sněmovní tisk č. 714, VI. volební období).

